

POSTANOWIENIE

17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 17 maja 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa A. B.
przeciwko S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej A. B.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 23 marca 2022 r., I AGa 265/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód A. B. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 23 marca 2022 r., wydanego w sprawie przeciwko S. sp. z o.o. z siedzibą w S. o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący powołał się na przesłankę oczywistej zasadności skargi, którą uzasadnił naruszeniem art. 58 § 1 i 3 k.c., art. 353¹ k.c., art. 647 k.c. poprzez zastosowanie ich w sposób niezgodny z ustaloną linią orzecniczą.

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawnej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

W niniejszej sprawie sądy pierwszej i drugiej instancji oceniły sprawę w sposób odmienny. Nie oznacza to jednak, że została naruszona utrwalona linia orzecnicza. Przeciwnie, sądy te w różny sposób oceniły okoliczności faktyczne sprawy, co skutkowało przyjęciem innej oceny prawnej. Jednakże rozumowanie każdego z sądów powszechnych rozpoznających tę sprawę przebiegało w sposób logiczny i było poparte istotnymi argumentami wynikającymi z orzecnictwa i piśmiennictwa. W orzecnictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może być rozbieżność stanowiska sądu pierwszej i drugiej instancji, które orzekały w danej sprawie (zob. np. postanowienie SN z 15 listopada 2022 r., I CSK 1893/22) oraz że uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi

swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (zob. np. postanowienie SN z 21 października 2022 r., I CSK 1593/22).

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.